

Thơ HỒ HƯƠNG LỘC

1- ĐOẢN KHÚC RỜI

Hàng dương nghiêng nhớ thương ai
Trăng soi chên̄h chềch thương hoài ngàn năm
Lũ hoa vừa nở trong vườn
Đón con bướm đậu bên hàng tường vi
Em nhìn lạng nói năng chi
Chỉ thương nhớ vội qua đi muôn màng

Một dòng sông nước ngọt ngào
Xanh lơ muôn thuở trên cao chảy về
Nỏ ai có thể nhớ chi
Cánh đồng từ ấy bây giờ phì nhiêu
Thoáng qua chiếc lá bay vèo
Từng thu đi vội tái tê lòng người
Lắng nghe lệ nhỏ hồn tôi
Để em còn nhớ bên đời ngàn sau

Trúc thương ngọn gió thổi vào
Dường nghe có tiếng xạc xào ở trong
Thanh phong nhẹ thoảng qua không
Trúc mảnh im tiếng còn mong cầu gì
Tâm vô trụ nghĩa từ bi
Thiện hành cần thiết vô vi tỏ bày.

2. NỤ CƯỜI XUÂN

Nhớ ai sương lãng đãng buông
Thương ai đăm đuối như nguồn thơ rơi
Xuân về hoa lá gọi mời
Mừng xuân cười nụ cho đời lên hương.

3. CHÚC XUÂN

Vân thơ non nước bao la
Nhịp đàn réo gọi lời ca hát mừng
Reo vui trong nắng ấm xuân
Rằng em có thấy mùa xuân đang về
Khắp trên phường phố đường quê
Thôn trên xóm dưới con đê đầu làng
Mai đào nở thắm bướm vàng

*Tung tăng bay lượn cùng đàn yến oanh
Lao xao tung cánh vờn quanh
Ước gì em được bên anh chung lời
Chúc xuân và chúc mọi người
Bình an hạnh phúc, thương đời thương ta.*

4. Ý THƠ ĐẦU XUÂN

*Mùa đông nhẹ nhẹ đi qua
Xuân về sỏi đá đơm hoa mở cờ
Mai đào đua hội ngàn thơ
Nắng vàng trái lúa đón chờ nàng xuân
Có người em nét thanh tân
Xuân sang tựa cửa băng khuâng đợi chờ
Đợi người trong mộng mê thơ
Mong người nét đẹp dáng thơ ngọc ngà
Những lời tình tự hương ca
Mừng xuân trẩy hội đưa ta về nguồn.*